

der blev vedtaget af Thinget forrige Gang, uforandret med Hensyn til I a og b og Punkt 3. Forandringen i Forslaget gaar kun ud paa at sætte noget Andet ifødetfor det ved forrige Behandling vedtagne Punkt 2. Nu staar der i det Vedtagne, at det afslagne Regnskab ikke kan „passere særlig i Betragtning af, at der i Tidrummet fra 16de April til 7de November af det paagjældende Finantsaar er optrævet Skatter og afholdt Udgifter, som ikke have Hjemmel i en vedtagen Finantslov“. Det er jo en saa bestemt og udtrykelig fremhævet Underkjendelse af denne Lovs Betydning, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at Hvertallet og det ærede Thing, som har vedtaget denne Bestemmelse, have ikke villet godkjende denne Lov som Hjemmel for Statsregnskabet. Mindretallet udtaler sig angaaende dette Punkt ganske særskilt i et Forslag, som ordlydende er det samme som det, der er opført i Endringsforslaget som Nr. 2: „Det kan ikke passere, at der i Finantsaaret 1877—78 er optrævet Skatter og afholdt Udgifter i Henhold til den saakaldte foreløbige Lov af 12te April 1877“. Det vil altsaa sees, at baade Hvertallet og Mindretallet have foreslaaet Thinget og Thinget ved at gaa ind paa Hvertallets Forslag har underkjendt den provisoriske Lov som Hjemmel for Statsregnskabet. Men Uenigheden angaar en anden Slags Poster, om hvilke man kan sige, at de ere af en blandet Natur. Det er jo en Selvsølge, at der, da Rigsdagen og Regjeringen i Forening have givet en midlertidig Finantslov for Begyndelsen af Finantsaaret 1877—78 og senere forlangt denne Lov ved en anden Lov, da kan være bleven gjort Udgifter i Henhold til disse fra alle Sider som gyldige anerkjendte Love. Der kan deriblandt være Poster, som kunne være afgjorte paa eengang med de Midler, der bleve stillede til Raadighed ved de to Love; men der kan ogsaa være saadanne, som ere begyndte i Henhold til Hjemmel af disse Love, men som senere have stillet udføres, saa at der hertil har maattet anvendes Midler i den Tid, for hvilken de midlertidige af Regjeringen og Rigsdagen vedtagne Love ikke gjaldt, og hvær altsaa deres Fortsættelse kun har haat Hjemmel i den provisoriske Finantslov. Det er disse Poster, hvorom Uenigheden egentlig dreier sig. I Betragtningen af disse Poster er man gaaet forskjellig frem fra Hvertallets og Mindretallets Side. Mindretallet har ment, at de Poster, som ikke have Hjemmel uden i den provisoriske Finantslov, maa forkastes, og indstillede iøvrigt at godkjende Statsregnskabet. Det har altsaa givet en Godkjendelse for saadanne Poster som dem af denne blandede Natur, men det har laabt den passere, uden at anstille nogen Underfølgelse af, om de virkelig stemmede med de Love, i hvilke de søge deres grundlovmæssige Hjemmel. Hvertallet derimod er gaaet en anden Vej. Det har forkastet ogsaa saadanne Poster,

som have en delvis Hjemmel i Love, der ere vedtagne af Rigsdagen og Regjeringen, og dets Grund dertil blev tydelig nok fremhævet at være den, at Statsrevisionen i Henhold til sin Instrux havde forlangt en Udfikkelse af disse Poster, forsaavidt de havde Hjemmel i forskjellige Love. Dette har Regjeringen negtet at give, idet den har sagt, at Statsregnskabet var en Helhed, der støttede sig til forskjellige Love; man kunde ikke indlade sig paa at give 4 Statsregnskaber; man maatte tage det saaledes, som det forelaa. Nu har Hvertallet ville støtte Statsrevisionen i dens Opfattelse af Instruxen, og derfor har det sagt: Vi ville fremtvinge en saadan Redegjørelse fra Regjeringens Side, og den kommer bedst frem, naar vi i det Hele taget negte at lade ogsaa saadanne Poster passere. For Diebliffet har det jo ikke nogen praktisk Betydning at gjøre denne Forbring. Det Diebliff, der kan blive Tale derom, er, forsaavidt der engang i Tiden maatte komme et Forslag frem om en Rigsretsanklage, hvorved man tillige gjorde Ansvar til Erstatning gjældende for de Poster, der ikke havde Hjemmel i en af Regjeringen og Rigsdagen i Forening vedtagne Finantslov. Til den Tid vil det kunne faae sin Betydning, men ogsaa først da, og det er derfor, jeg har tilladt mig i Forslaget at foreslaa under I. b., at man godkjender det for Finantsaaret 1877—78 afslagne Regnskab, forsaavidt dette har Hjemmel i de af Rigsdagen for nævnte Aar vedtagne Finantslove. Jeg tror ikke, at det kan udtales paa en tydeligere Maade, end som der er sket, og dersom man vedtog dette Forslag, som det her ligger for, er det jo klart, at der ikke mere kan reises gjensidige Behreidelser paa dette Grundlag og navnlig ikke med Hensyn til Spørgsmaalet om Anerkjendelsen eller Ikke-Anerkjendelsen af den provisoriske Finantslov. Da jeg gjerne vilde være Mægler mellem saadanne to stridende Parter, mellem hvilke der i Virkeligheden ikke er saa stor Strid, som det ser ud til, har jeg stillet Forslaget, idet jeg iøvrigt ganske skal henstille at vedtage Forslaget eller ikke. Vist er det, at hvis det bliver vedtaget, vil al Agitation og gjensidig Behreidelse i Anledning af denne Sag været udelukket. Med disse Ord skal jeg tillade mig at henstille til Thinget, om det vil vedtage dette Forslag.

Alberti: Det Endringsforslag, som den sidste ærede Taler (Winter) nu har anbefalet, skulde jo være en Slags Forsoning mellem det Endringsforslag, som blev forkastet sidst, og som var stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgfreds (Fogtmann), og den Beslutning, som blev vedtagen af Thinget. Jeg kan ikke være tilfreds med, at dette Endringsforslag og Beslutningen saaledes sammenblandes. I det Endringsforslag, som nu foreligger, findes der en Regel opstillet, som ikke hidtil har været kjendt eller vedtagen med Hensyn til et Regnskab her i